

Sint Maarten

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Mirthe zit met haar vader en moeder voor de tv. Op het scherm wandelen kinderen door een donkere straat met lampionnen in hun hand. Het ziet er spannend uit. Ze gaan langs de deuren en zingen gekke liedjes. Iets van *'Sint Maarten, de koeien hebben staarten'*. En als ze uitgezongen zijn, krijgen ze snoep! Mirthe zou zo mee willen doen.

Het liedje van de koeienstaarten blijft in Mirthes hoofd zitten. De volgende dag op weg naar school loopt ze in gedachten te hummen. 'Wat zing je nou?' vraagt haar vriendin Isa. Mirthe zingt het hardop. Grappig, ze weet het nog precies: *'Sinte Sinte Maarten, de koeien hebben staarten, de meisjes hebben rokjes aan, daar komt Sinte Maarten aan!'* Isa vindt het maar een raar lied. 'Maar je krijgt er wel mooi snoepjes voor!' zegt Mirthe. Ze vertelt Isa wat ze op tv heeft gezien. Het ging over kinderen van een school in een klein dorpje. 'Misschien kunnen wij met onze school ook eens zoiets doen,' zegt ze.

'Wie is Sint Maarten eigenlijk?' vraagt Isa. 'Is dat een broertje van Sinterklaas of zo?' Ze besluiten het te vragen aan hun meester. 'Tja, Sint Maarten,' zegt hij, 'die ken ik wel! Nou ja ... niet persoonlijk natuurlijk, maar vroeger ging ik met Sint Maarten ook langs de deuren.'

Na de pauze zit meester Paul op zijn praatstoel. 'Gisteren was het Sint Maarten,' begint hij. 'elf november, op die dag ging ik vroeger met de kinderen uit mijn klas langs de deuren met lampionnen. Zelfgemaakte lampionnen, gemaakt van een uitgeholde suikerbiet, waar we ogen en een mond uitsneden. Ik was daar heel goed in. Je had het moeten zien! Eigenlijk heel jammer dat Sint Maarten niet meer overal wordt gevierd. Ik heb er zulke mooie herinneringen aan. En het verhaal van Sint Maarten is prachtig. Weten jullie wie Sint Maarten was?' Het blijft stil in de klas. Van Sint Maarten hebben de meesten nog nooit gehoord.

Meester Paul begint te vertellen. 'Sint Maarten is een heilige. Op 11 november is zijn naamdag. Maar toen hij werd geboren, was hij nog niet heilig natuurlijk. Toen was hij nog gewoon Martinus, de zoon van een rijke koopman. Heel lang geleden was hij soldaat in het Romeinse leger. Op een dag reed Martinus met een groepje soldaten naar een grote stad. Het was koud en mistig. Martinus had zijn lange mantel goed om zich heen geslagen. Zo had hij het heerlijk warm. Ze hadden haast, want ze wilden voor donker binnen de stadsmuren zijn. Toen ze bij de stadspoort aankwamen, zag hij in een hoekje een bedelaar zitten. Hij had alleen een gescheurd hemd aan en zat te rillen van de kou. Martinus bedacht zich geen moment. Met zijn zwaard sneed hij de helft van de mantel af en legde het hem om zijn schouders. De bedelaar keek verrast op. Zoiets had hij nooit verwacht van een soldaat.'

HOUVAST OP SCHOOL

‘Hier,’ zei Martinus. ‘Dan heb je ook nog wat geld om eten te kopen.’ De bedelaar wist niet hoe hij het had. Hij bedankte Martinus stamelend en ging er toen snel vandoor.

Deze gebeurtenis zette Martinus aan het denken. Hij wilde geen soldaat meer zijn, maar voor de mensen zorgen. Hij besloot priester te worden. Hij wilde God helpen om te zorgen voor alle mensen die arm of ziek zijn.

Na zijn dood werd Martinus heilig verklaard. De mensen bleven zijn verhaal doorvertellen en zijn naamdag werd een feest voor de arme mensen. Kinderen trokken langs de huizen om liedjes te zingen over Sint Maarten en eten op te halen. Dan hadden ze even geen honger meer.

Gelukkig hoeven kinderen in ons land tegenwoordig niet meer langs de deuren om te bedelen maar het feest van Sint Maarten is wel blijven bestaan. Als beloning voor het zingen krijgen de kinderen iets lekkers. En wie wil dat nou niet!’